

Overweging bij Matteüs 22: 1-14 en Jesaja 25: 1-12

Zondag 15 oktober 2023

Ds. Dick Snijders

Lief verhaal	<p>Gemeente van Christus, Voor vandaag had ik een lief verhaal in gedachten dat begon met ‘er was eens een koning’. En dan had ik verteld dat er nog steeds koningen zijn en dan had ik met u mijn verbazing kunnen delen over de ceremonies rondom de kroning van Charles III, Koning van het Verenigd Koninkrijk en de <i>Commonwealth Realms</i>. Het klinkt al als een naam uit de videoserie <i>Game of Thrones</i> en als je het woord <i>Realm</i> opzoekt op internet, krijg je allemaal verwijzingen naar computerspelen die gaan over oude gefantaseerde koninkrijken.</p> <p>Ik dacht: stel nou dat er geen publiek bij was en geen televisiecamera’s. Gewoon een klein berichtje in de krant in de rubriek ‘personalia’: “Charles kreeg een hand van de aartsbisschop van Canterbury (want iemand moet het doen) en nu is hij koning.” Misschien een foto erbij van een lachende Charles achter zijn bureau, die begonnen is aan een nieuwe baan. Dat zou vreemd zijn. Een koning heeft publiek nodig, volk.</p>
Nieuws	<p>Maar vandaag geen lief verhaal. De werkelijkheid is niet lief. Het is onmogelijk om voorbij te gaan aan het voornaamste nieuws van de afgelopen week, de overval op Israëlische burgers en de tegenacties waar Palestijnen het slachtoffer van zijn. Acties waarbij naar de ander gewezen wordt als veroorzaker van de eigen daden: ‘het komt door jou dat ik zo doe.’ En er is natuurlijk van alles aan de hand.</p>

	<p>Het komt niet uit de lucht vallen als een volledig nieuw conflict. Wel als een nieuwe escalatie. Los van welke positie je ook inneemt in het Israëlisch-Palestijnse conflict is het vreselijk wat daar gebeurt. Opnieuw komen talloze mensen om door geweld, raken talloze mensen verminkt voor het leven, wordt de leefwereld vernietigd en ziet de toekomst er voor velen donker uit.</p> <p>En het aller-allergste is misschien nog wel is dat deze daden en gebeurtenissen niet uniek zijn, niet alleen maar op dit moment, niet alleen maar op die plek van de wereld. We kunnen denken aan de strijd in Tigray, in Mali, in Niger, in Nagorno-Karabach om maar een paar voorbeelden te noemen.</p> <p>Er zijn sterke krachten aan het werk om conflicten uit te vechten in plaats van ze op te lossen. Economische krachten, denk ik: wat kapot wordt gemaakt, moet weer opgebouwd worden, wat niet meer voorradig is, moet aangevoerd worden, wapens moeten geproduceerd en geleverd worden. Maar ook menselijke psychische krachten om macht en zeggenschap, eigendunk en trots, niet willen toegeven. Krachten waardoor de wereld wegkijkt van wat de diepere gronden zijn, wegkijkt van wat rechtvaardig zou zijn. En misschien kun je er als wereld ook niet zoveel aan doen, als de goede wil bij de strijdende partijen zelf ontbreekt. En zo blijven we staan in verbijstering en met een machteloos gevoel.</p>
Koning	<p>En zo maken we dan de overstap naar het evangelie van vandaag. Een verhaal dat volgens Jezus lijkt op het koninkrijk van de hemel. Ik had gehoopt dat dat een heel ander koninkrijk zou zijn.</p>

	<p>Maar als ik het verhaal lees, zie ik eerlijk gezegd weinig verschil met de koninkrijken op aarde.</p> <p>Het enige dat misschien anders is, is de uitnodiging om te feesten, maar we missen in het Bijbelverhaal de geschiedenis van wat eraan voorafging om deze uitnodiging op waarde te kunnen schatten.</p> <p>De uitnodiging wordt in het verhaal niet serieus genomen en ze wordt met gehoon ontvangen.</p> <p>‘Ze namen zijn dienaren gevangen, mishandelden en doodden hen. De koning ontstak in woede en stuurde zijn troepen eropaf, hij liet de moordenaars ombrengen en hun stad in brand steken.’</p> <p>Het zou uit een krant van deze week kunnen komen.</p> <p>Het is een beeld uit het dagelijkse leven dat Jezus gebruikt, het leven waarvan we hopen dat het zo niet blijft.</p> <p>Waar zit nou het verschil in wat Jezus vertelt?</p> <p>God lijkt sowieso niet op welke aardse koning dan ook.</p> <p>Elk beeld gaat mank.</p> <p>Maar als we nadenken over het Rijk van God, waar lijkt het dan op en wat is het verschil met deze wereld die we maar al te goed kennen.</p> <p>Het verschil zit in wie tenslotte worden uitgenodigd.</p>
Feest	<p>Ook de koning in het verhaal dat Jezus vertelt, heeft publiek nodig.</p> <p>De koning wil groots uitpakken bij de bruiloft van zijn zoon.</p> <p>Als niemand komt, kan je niet groots uitpakken.</p> <p>Eerst nodigt hij natuurlijk belangrijke mensen uit, gasten die in rang zijn gelijke zijn, misschien zelfs nog grootser in rang, koningen van grotere steden, en gasten die dicht onder hem in rang zijn die hem helpen te regeren: de ministers en mensen die fortuin gemaakt hebben.</p> <p>Die gasten nemen de koning niet serieus; er zit teveel concurrentie, ze zitten te dicht bij elkaar in rang of ze claimen dicht bij elkaar te zitten of stellen zichzelf hoger.</p>

	<p>Ze vinden in elk geval hun eigen zaken en plannen veel belangrijker, ze voelen zich te goed, en ze nemen de uitnodiging niet aan of gooien hem meteen bij het oud papier of doen hem in de versnipperaar.</p> <p>Of in de termen van het verhaal omdat de uitnodiging mondeling werd gedaan: 'Ze namen zijn dienaren gevangen, mishandelden en doodden hen.'</p>
Straat	<p>Dan stuurt de koning zijn dienaren naar de toegangswegen van de stad, en laat hij de mensen daar uitnodigen: de buitenstaanders dus, mensen die nog onderweg zijn, mensen die een beetje rondhangen zonder doel en richting misschien, mensen die niet arrivée zijn.</p> <p>Je zou kunnen zeggen: De mensen zonder agenda.</p> <p>Mensen die blij zijn met de uitnodiging, met het simpele feit, dat ze ergens welkom zijn.</p> <p>Mensen die zich niet vanzelfsprekend belangrijk vinden en belangrijker dan degene die hen gevraagd heeft.</p> <p>Mensen die blij zijn met een verzetje.</p> <p>Goeden en kwaden om het even die feest vieren.</p> <p>Er wordt muziek gemaakt, gegeten, gedronken, gedanst.</p>
Tekenen	<p>Het wezenlijke is het Rijk van God, het Rijk van het licht. Daar zien we nog niet zoveel van in de wereld.</p> <p>We kunnen vlaggen ophangen als steun voor die of gene. Of een vlag halfstok hangen, als we dan doen kunnen we die daar wel laten hangen tot het Rijk van God is aangebroken.</p> <p>Als we naar de wereld kijken, zijn we verbijsterd en voelen we ons machteloos.</p> <p>Al die gekke, idiote daden waarin mensenlevens kapot worden gemaakt, waarin huizen kapot worden gemaakt, akkers vernield, water vervuild.</p> <p>Verbijsterd, maar niet helemaal machteloos.</p> <p>Het Rijk van God is als een soort droom, waarvan we stukje bij beetje iets kunnen waarmaken; we kunnen er wel tekenen van oprichten, een sfeer maken die goed voelt.</p>

In het verhaal is dat: de goede kleren aantrekken.

In je goede goed ga je niet vechten of slopen of de boel vuil maken.

Dat is wat we in het klein kunnen, in de omgang met elkaar, in het dagelijkse leven, ieder op de plaats waar die gesteld is.

Iets te doen waarvoor de vlag in top kan, waarvan we zeggen 'goed gedaan, daar wordt de wereld beter van'.

Ik geloof dat dat de uitnodiging is,

waarop 'nee' de wereld donkerder maakt,

en waarop 'ja' de wereld licht geeft en uitzicht.

Amen.